

RESSÒ DE LA PARAULA

Afirmar el Bé

Plató, a *Fedre*, atribueix al trobament amb la bellesa la capacitat per a despertar en l'ànima el desig de retornar cap a les essències i, més enllà d'elles, recordar i actualitzar el Bé.

Alguns filòsofs ensenyen que l'home sovint necessita d'un encontre, un xoc amb l'exterioritat per a desvetllar el sentit del Bé, sovint adormit en el seu interior. Així, E. Levinas ofereix una profunda reflexió filosòfica entorn de la realitat del bé. Levinas aporta un discurs racional en un llenguatge actual, confrontat amb l'experiència del mal que va patir en la seva carn. En el seu pensament trobem una gran afinitat amb els continguts d'una visió sobre l'home des de la fe cristiana.

Familiaritzat amb el món cultural i simbòlic de la Bíblia, el seu pensament, confrontat amb el sofriment de la *shoah*, afirma racionalment i raonablement l'anterioritat del bé en l'home. El filòsof, anomena un vincle que uneix el subjecte amb el bé. Proposa el trobament amb «la feblesa, amb l'extrema fragilitat de l'altre, amenaçat per la violència i per la mort», com a element activador del bé que habita en cada persona i que és més profund que el mal. En els nostres dies, l'escriptor Gustavo Martín Garzo també afirma que «el rostre humà està fet per a mirar l'altre, per a contemplar el seu rostre. "No mataràs" és com el compliment de la mirada, els ulls diuen "no em facis mal". Aquesta és la base de la nostra humanitat».

Levinas situa aquest «vincl anàrquic amb el Bé» en l'horitzó de l'«Aliança». El concepte d'«aliança», de reminiscència bíblica, li serveix per a parlar d'un vincle incondicional amb el Bé, profund i anterior a l'exercici de la voluntat i de la llibertat en l'home. El bé habita, germina i creix en l'home «sense que ell sàpiga com». Convé recordar que en la Bíblia el concepte d'Aliança està relacionat amb la incondicional fidelitat d'una de les parts (Déu és el garant

per excel·lència, la roca ferma que roman sempre fidel).

Per analogia, també en relació al Bé, Levinas estableix un domini del Bé sobre el psiquisme humà, encara que l'home no sigui plenament conscient ni arribi a captar-lo mitjançant el coneixement, com s'esdevé també amb el mateix Déu de la Bíblia que roman com el Totalment Altre. Respecte al Bé, per tant, passa el mateix que amb la relació entre Déu i el seu poble en l'Antic Testament: l'home viu en la tensió d'oblidar-lo, d'ignorar la seva aliança. No obstant això, el vincle roman operatiu i capacita l'home per a ser subjecte moral. Aquesta idea esdevé reforçada des de l'aportació de la psicologia en el tema de la violència. No hi ha una raó genètica que predisposi a la maldat. Des de la psicologia, Rojas Marcos i des de la filosofia, Levinas, afirmen com a primigènia la inclinació al bé. És bo recordar-ho el primer mes de l'any nou. Perquè seran

moltes les ocasions en les quals la realitat semblarà desmentir-ho. Per a sacsejar-nos el pessimisme necessitem afirmar la bondat i desvetllar-la des de la mirada en el rostre de l'altre, dels altres, sobretot dels més vulnerables. I, per a evitar la temptació de la desesperació, el món de l'art és més necessari que mai, perquè ens aporta consol i ens ajuda a resistir. Amb una condició, si ens ajuda a educar la mirada i dirigir-la, com la de Jesús, al rostre dels altres.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les raons de creure. Una opció raonable i legítima (i III)

Des del meu punt de vista, Jesús és motiu de fe. Estima els pecadors i comparteix la taula amb ells escandalitzant els fariseus. Torna tota la seva dignitat a la dona que havia de ser lapidada per haver comès adulteri. Tracta amb la samaritana, una heretge. Accepta la invitació del públicà i l'elogia, tot i la seva mala reputació. No té en compte el dis-

sabte quan es tracta de salvar una persona. Purifica el temple, lloc sagrat per excel·lència.

Jesús prefereix els pobres sense que això comporti cap ressentiment envers els rics. Mostra una conducta revolucionària en el pla religiós que commou els seus coetanis. Predica l'amor universal, la pràctica de la donació, l'alliberament de tots els setges

exters i interiors i exhorta a exercitar el perdó sense condicions.

El fet que el seu missatge transcendeix les meves possibilitats de seguiment, no li treu valor. Només posa de manifest la meua fragilitat.

Viu pobrament, austerament, passa per l'angoixa de l'hort de les oliveres, fa un terrible crit en la creu quan se sent abandonat per Déu.

El Déu que Jesús anuncia no és el que esperem, no és el dels nostres fantasmes, ni infantilismes; tampoc no és el de les nostres dignes filosofies.

És el Déu de l'Amor, que no pertany a cap home, ni a cap religió, ni a cap nació o Estat.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Afirmar el Bien

Platón, en *Fedro*, atribueix al encounter amb la bellesa la capacitat per despertar en el alma el desig de tornar-se cap a les essències i més enllà d'elles, recordar i actualitzar el Bien. Alguns filòsofs ensenyan que el home a menut necessita d'un encounter, un xoc amb la exterioritat per despertar el sentit del Bien, freqüentment adormecut en el seu interior. Així, E. Levinas ofereix una profunda reflexió filosòfica en torno a la realitat del bien. Levinas aporta un discurs racional en un llenguatge actual, confrontat amb l'experiència del mal que patí en la seva carn. En el seu pensament trobem una gran afinitat amb els continguts d'una visió sobre el home des de la fe cristiana.

Familiaritzat amb el món cultural i simbòlic de la Bíblia, el seu pensament, confrontat amb el sufriment de la *shoah*, afirma racionalment la anterioritat del bien en el home. El filòsof, nomena un vincle que uneix al subjecte amb el bien. Proposa l'encounter amb «la debilitat, amb l'extrema fragilitat de l'altre, amenaçat per la violència i per la mort», com a element activador del bien que habita en cada persona i que és més profund que el mal. En els nostres dies, l'escriptor Gustavo Martín Garzo també afirma que «el rostre humà està fet per mirar l'altre, per contemplar el rostre. "No mataràs" és com el compliment de la mirada, els ulls diuen "no me facis dañar". És la base de la nostra humanitat».

Levinas situa aquest «vincle anàrquic amb el Bien» en l'horitzó de la «Aliança». El concepte de «aliança», de reminiscència bíblica, li serveix per parlar d'un vincle incondicional amb el Bien, profund i anterior a l'exercici de la voluntat i de la llibertat en el home. El bien habita, germina i creix en el home «sense que ell sepa com». Conviene recordar que en la Bíblia el concepte d'Aliança està relacionat amb la incondicional fidelitat d'una de les parts (Dios és el garant per excel·lència, la roca ferma que roman sempre fidel).

Per analogia, també en relació amb el Bien, Levinas estableix un domini del Bien sobre el psiquisme humà, encara que el home no sigui plenament conscient ni arribi a captar-lo mitjançant el coneixement, com succeeix també amb el mateix Dios de la Bíblia que roman com el Totalment l'altre. Respecte al Bien, per tant, ocorre el mateix que amb la relació entre Dios i el seu poble en l'Antic Testament: el home viu en la tensió de oblidar-lo, de ignorar la seva aliança. No obstant això, el vincle roman operatiu i capacita al home per ser subjecte moral. Aquesta idea ve a ser reforçada des de la aportació de la psicologia al tema de la violència. No hi ha una raó genètica que predispongui a la maldat. Des de la psicologia, Rojas Marcos i des de la filosofia, Levinas, afirmen com a primícia la inclinació al bien. És bo recordar-lo el primer mes de l'any nou. Perquè seran moltes les ocasions en les que la realitat semblarà desmentir-lo. Per sacudir-nos el pessimisme necessitem afirmar la bondat i despertar-la des de la mirada al rostre de l'altre, dels altres, sobretot dels més vulnerables. I per evitar la tentació de la desesperació, el món de l'art és més necessari que mai, perquè nos aporta consolament i nos ajuda a resistir. Amb una condició, si nos ajuda a educar la mirada i tornar-la com la de Jesús, al rostre dels altres.

† **Xabier Gómez García**
Obis de Sant Feliu de Llobregat

L'arquebisbe Planellas ens parla del nostre bisbe Xabier

El president de la Conferència Episcopal Tarraconense i arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas, ha destacat la bona sintonia que té amb el nostre bisbe Xabier i ha valorat molt positivament la utilització de la llengua catalana durant la celebració de la seva ordenació episcopal i inici del seu ministeri.

Com va viure la celebració?

Va ser una celebració molt reeixida. La decisió de començar amb una processó llarga va ser molt ben ac-

llida. La comunió entre preveres, bisbes i fidels va ser completa. Destacaria també la utilització de la llengua catalana a la celebració, especialment del nou bisbe, que va demostrar una integració total des del primer dia. I la presència de l'euskera, en agraïment dels fidels del País Basc que hi van assistir, va ser també un bon gest.

Coneix bé la diòcesi?

Conec bona part del clergat de Sant Feliu de Llobregat. El territori no tant.

Què en destacaria?

Crec que el bisbe Xabier farà un molt bon treball a la diòcesi. El coneix arran de la seva responsabilitat com a secretari de la Subcomissió de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola i sempre he tingut una molt bona sintonia amb ell. El seu projecte per a «l'Espanya buidada» va estar molt ben pensat, va ser inspirador per a moltes diòcesis. A Tarragona, el tindrem el proper 20 de gener, que vindrà per presentar als preveres l'exhortació *Comunidades acogedoras y misioneras. Identidad y marco de la pastoral con migrantes* de la CEE.

Vida Creixent... en marxa!

El desembre passat es va reunir a la Casa de l'Església, com fan cada dos mesos, la junta i els diferents grups de Vida Creixent de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Van tractar els temes de l'ordre del dia i van comptar amb la presència i l'estímul del bisbe Xabier, que els va animar i encoratjar a seguir sent persones útils i necessàries a l'Església. El nostre prelat es va interessar per saber com s'organitzen els diferents grups de la diòcesi i va fer esment al títol del temari d'aquest curs 2024-2025, que porta per títol: «Créixer...». Segons el bisbe Xabier «sempre hem d'estar atents i disposats a créixer en la fe».

Al cap d'uns dies, hi va haver una altra trobada de Vida Creixent. Va tenir lloc a la capella de la Casa de l'Església. El bisbe Xabier va presidir l'Eucaristia, concelebrada pel consiliari del moviment, Mn. Xabier Ribas i amb el diaca Mn. Josep M. Gómez. De la seva banda, el president de Vida Creixent, Enric

d'Ossó, va adreçar unes paraules als assistents i va agrair al bisbe Xabier el seu sí al que l'Església li va encomanar: ser el pastor d'aquesta Església particular de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Després de l'Eucaristia, al menjador de la Casa de l'Església, van compartir una estona de diàleg en un ambient festiu i de fraternitat.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «No tinguem por de fer-nos petits davant Déu i els uns enfront dels altres, de perdre la nostra vida, de donar el nostre temps renunciant a alguna cosa perquè un germà o germana pugui estar millor i ser feliç!» (10 de setembre).

@Pontifex_es: «El Senyor ens vol custodiar els uns dels altres (Gn 4,9), no enemics, perquè la vida de cadascun de nosaltres és un do sagrat de Déu. Recordem-ho sempre, la vida de cadascun de

nosaltres és un do sagrat de Déu!» (11 de setembre).

@Pontifex_es: «A través de qui roman humil i agraït, el Senyor pot realitzar grans coses per al bé de tots» (12 de setembre).

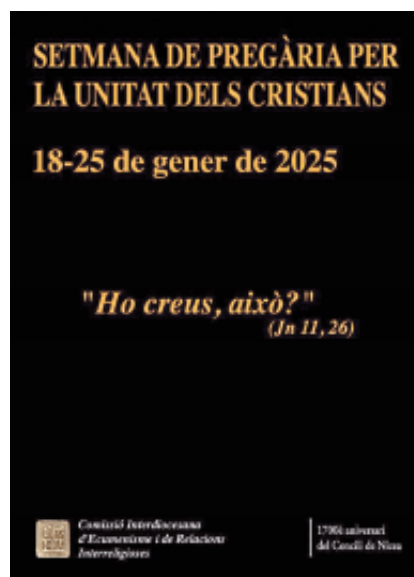
@Pontifex_es: «Si una cosa bona existeix i roman en aquest món, és només perquè, en múltiples i variades circumstàncies, l'amor ha prevalgut sobre l'odi, la solidaritat sobre la indiferència, la generositat sobre l'egoisme. Res que sigui perdurable neix i creix sense amor» (12 de setembre).

Torna la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians (18-25 de gener)

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que, com cada any, se celebra del 18 al 25 de gener, té com a lema «**Ho creus, això?**» (Jn 11,26). El text complet és Jn 11, 17,27. Són els versets que fan referència al diàleg de Jesús i Marta, després de la mort del seu germà Llützer. Els materials i reflexions d'aquesta setmana ecumènica han estat preparats pels germans i germanes de la comunitat monàstica de Bose, al nord d'Itàlia.

Aquest any ve, a més, marcat pel 1.700 aniversari del primer concili ecumènic cristià, que va tenir lloc a Nicea, l'any 325 dC. Aquesta commemoració tindrà un fort ressò, per viure plegats, totes les confessions cristianes, la fe apostòlica i rellegir-la en un nou marc sinodal, testimoniant tots junts la fe en la resurrecció, que és font d'esperança i joia per tots els qui do-

nen testimoni de l'amor i misericòrdia de Déu en Jesucrist.

La trobada ecumènica a la Catedral de Sant Feliu de Llobregat, serà

el divendres 24 de gener, a les 19 h, presidida pel nostre bisbe Xabier, conjuntament amb representants d'altres tradicions cristianes.

Representants de les confessions cristianes

Pastora Marta López, delegada d'Ecumenisme de l'Església Evangèlica de Catalunya i pastora de l'Església Evangèlica de Barcelona-Centre.

Pastor emèrit Miquel García, de la Primera Església Evangèlica de Sant Feliu de Llobregat.

Sr. Lluís Brull, evangèlic, director del programa de ràdio *Encuentros* de Sant Vicenç dels Horts.

P. José Santos, prevere de l'Església Ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia.

P. Constantin Toader, prevere de l'Església Ortodoxa del Patriarcat de Romania.

P. Stefan Seman, prevere de l'Església Ortodoxa del Patriarcat de Romania.

Hi som tots convidats a participar-hi.

Creem veritables circuits d'esperança

El bisbe Xabier ha fet un decret en el qual estableix nous llocs jubilaris, tot convidant a paròquies i comunitats a crear veritables circuits d'esperança on desenvolupar l'evangelització mitjançant l'exercici de la caritat, la solidaritat i el voluntariat en aquells llocs de la nostra diòcesi on hi ha comunitats de fe que necessiten rebre el nostre suport: els pobres, els presos, els malalts i els migrants, perquè sense aquesta trobada amb Jesucrist en les persones que pateixen no hi haurà Jubileu.

Pel present DECRET estableixo que en la nostra Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat el Jubileu es pugui viure i gaudir en els següents llocs on hi han comunitats de fe cridades a rebre el nostre suport per esdevenir signes d'esperança:

- Els Centres Penitenciaris Brians I i Brians II;
- L'Hospital Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat;
- El Parc Sanitari Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat;
- L'Hospital Sagrat Cor de Martorell;
- El Complex Assistencial en Salut Mental Benito Menni de Sant Boi de Llobregat;
- Les residències de gent gran vinculades a les nostres comunitats de vida consagrada.

Per obtenir la gràcia jubilar en aquests llocs es recomana una preparació espiritual prèvia a la visita, sent conscients que en aquesta visita anem a l'encontre de Crist, malalt, sol, ancià o pres. Si no s'ha fet en altres llocs, en els dies posteriors es completaran els preceptes necessaris per fruir del Jubileu: oració per les intencions del Papa; sagrament de la penitència; eucaristia i comunió.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat,

† **Xabier Gómez García, OP**

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Per manament del Sr. Bisbe,

Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.

Secretari general i Canceller

AGENDA

• **Trobada de formació de preveres i diaques.** Dimarts 14 de gener, de 10.30 a 15 h. «Motius d'esperança com a bisbe de Sant Feliu de Llobregat». Ponent: bisbe Xabier Gómez. Lloc: Residència Mare Rafols de Vilafranca del Penedès.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Mau o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev.

dominica i mr.; beat Jaume de Villa, religiós servita; sant Arnaldo Janssen; beat Lluís Variara, rel.

16. ■ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Marcel·lí I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Tortosa: □ Sant Ildefons, bisbe. Urgell: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. i mr.; sant Volusià, bis-

be; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 62,1-5 / SI 95 / 1Co 12,5-11 / Jo 2,1-11]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifac i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

El Baptisme del Senyor (C)

COMENTARI

«S'ha revelat
l'amor de Déu
que vol salvar
tots els homes»

A vui celebrem aquell moment que ens descriu l'evangeli d'aquest diumenge: *Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat*. Aparentment, doncs, Jesús és un més, un «pecador» més que s'atansa a rebre el baptisme de Joan. Aquest baptisme era tan innovador que la gent es pensava que Joan era molt més que un simple predicador: *La gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fora potser el Messies*. Però ell ho té molt clar: *Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo; ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc*. I és el que passa en el moment del baptisme de Jesús: *Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal i una veu digué des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut*. Jesús, per tant, aquell aparentment pecador, és el Fill del Pare, el seu predilecte, el seu estimat, ple de l'Esperit Sant. El baptisme de Jesús ens omple també a nosaltres de l'Esperit Sant, com deia Joan; ens convertim en fills estimats de Déu: tant de bo el Senyor es complagui també en nosaltres... El baptisme de Jesús manifesta qui és ell, la seva identitat com també manifesta l'apòstol: *S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes en Jesucrist, Déu i gran salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres... s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre*. Tot això és fruit de l'amor que ell té als homes. Déu ha vessat l'Esperit Sant sobre nosaltres a mans plenes per Jesucrist. El baptisme de Jesús manifesta la seva realitat més profunda. Ja Isaïes havia dit: *Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa*. Aquest amor de Déu demana de nosaltres, com ens diu l'apòstol, *que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat mentre esperem que es compleixi felíçment la nostra esperança. Ell s'entregà per fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé*. Tot un programa.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

► Salm responsorial (103)

R. *Beneeix el Senyor ànima meva, Senyor, Déu meu, que en sou de gran.*

Senyor, Déu meu, que en sou, de gran! / Aneu vestit d'espendor i majestat, / us embolcalla la llum com un mantell. / Heu estès el cel com una vela, / i dalt les aigües us heu fet un palau. R.

Preneu els núvols per carrossa / i avanceu sobre les ales dels vents, / teniu els vents per missatgers, / el foc i les flames per executar les ordres. R.

Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres, / i totes les heu fetes amb saviesa. / La terra és plena de les vostres criatures. / Aquí teniu el mar, immens per totes bandes, / són innumerablels els animals que s'hi mouen, / des dels més petits fins als més grans. R.

Tots esperen de la vostra mà / que els doneu l'aliment al seu temps: / els el doneu, i ells l'arreglen, / així que obriu la mà, mengen a desdir. R.

Però si deixeu de mirar-los es desconcerten, / si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

► Lectura de la carta de sant Pau a Titus (Tt 2,11-14;3,4-7)

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi felíçment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Quan s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes, no l'han mogut les obres que nosaltres podíem haver fet, sinó la seva bondat que ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant, que ell ha vessat a mans plenes sobre nosaltres per Jesucrist, el nostre salvador; així, justos per la seva gràcia, som hereus de la vida eterna, que des d'ara tenim dret a esperar.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fora potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.» Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

► Lectura de libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor—.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

► Salmo responsorial (103)

R. *Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres!*

Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres! / Te vistes de belleza y majestad, / la luz te envuelve como un manto. R.

Extiendes los cielos como una tienda, / construyes tu morada sobre las aguas; / las nubes te sirven de carroza, / avanzas en las alas del viento; / los vientos te sirven de mensajeros, / el fuego llameante, de ministro. R.

Cuántas son tus obras, Señor, / y todas las hiciste con sabiduría; / la tierra está llena de tus criaturas. / Ahí está el mar: ancho y dilatado, / en él bullen, sin número, / animales pequeños y grandes. R.

Todos ellos aguardan / a que les echéis comida a su tiempo: / Se las echas, y las atrapan; / abres tu mano, y se sacian de bienes. R.

Escondes tu rostro, y se espantan; / les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / Envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito (Tit 2,11-14;3,4-7)

Querido hermano:

Ha aparecido la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres, enseñándonos a renunciar a la impiedad y a los deseos mundanos, y a llevar ya desde ahora una vida sobria, honrada y religiosa, aguardando la dicha que esperamos: la aparición gloriosa del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo. Él se entregó por nosotros para rescatarnos de toda maldad y para prepararse un pueblo purificado, dedicado a las buenas obras. Mas, cuando ha aparecido la bondad de Dios, nuestro Salvador, y su amor al hombre, no por las obras de justicia que hayamos hecho nosotros, sino que según su propia misericordia nos ha salvado, con el baño del segundo nacimiento y con la renovación por el Espíritu Santo; Dios lo derramó copiosamente sobre nosotros por medio de Jesucristo, nuestro Salvador. Así, justificados por su gracia, somos, en esperanza, herederos de la vida eterna.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»